

I. Pervezető végzéssel a felszámolót új záródokumentáció benyújtására nem lehet kötelezni. Ebből eredően a felszámoló semmilyen jogszabályt nem sértett, semmiféle kötelezettségét nem szegte meg, amikor a jogszabályba ütköző felhívásban foglaltakat nem teljesítette.

II. A kifogást (a felszámoló záróanyag szerinti költségfelszámítását tételesen ellenőrizve) el kellett volna bírálnia, és ennek eredményéhez képest a kifogás elutasításáról, a felszámolási eljárás befejezéséről és az adós gazdálkodó szervezet megszüntetéséről, vagy a kifogásnak helyt adva a felszámoló új zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat benyújtására kötelezéséről kellett volna rendelkeznie.

Győri Ítéletábra:Fpkhf.II.25.303/2006/2.

Alkalmazott jogszabályok Cstv. 51.§. (1) és (3) bek.,. 56.§. (1) bek., Cstv. 60.§. (1) bek.

A felszámoló által előterjesztett felszámolási zárómérlegben és a vagyonfelosztási javaslatban foglaltakkal kapcsolatban a törvényes határidőben a hitelezők közül az APEH Megyei Igazgatósága és a C. P. Kft. terjesztettek elő kifogást. A C. P. Kft. arra hivatkozott, hogy a felszámoló a záróanyagban olyan kiadásokat minősített felszámolási költségnek, amelyeket a felszámolói díjból kellett volna fedeznie. Emellett a dokumentációt zavarosnak, ellentmondásosnak és hiányosnak minősítette, és kérte a megítélése szerint törvénysértő módon eljáró felszámoló felmentését.

Az elsőfokú bíróság a zárótárgyaláson a kifogásokat elutasította, majd az ugyanezen a napon meghozott 97.sorszámú végzésével a felszámolási eljárást befejezte és az adós gazdálkodó szervezetet megszüntette. E végzés indokolása szerint a felszámolót törvényesen megillető díjat jelentősen meghaladó, vitatott minőségű költségek felszámításának helyessége már nem vizsgálható, a felszámoló ugyanis az érintett kifizetéseket teljesítette, tehát a vagyon ténylegesen már nem áll rendelkezésre. A felszámoló pedig a költségfelszámítás jogtalansága esetében sem kötelezhető a felszámolási vagyonba történő befizetésre. Emellett a felszámolási ügyben eljáró bíróság a felszámoló és a harmadik személyek között létrejött szerződéseket indokoltságuk és értékarányosságuk szempontjából nem vizsgálhatja. Megjegyezte egyébként az elsőfokú bíróság, hogy a felszámoló 73.926.591.Ft kiadást helytelenül minősített felszámolási költségnek, bár ismeretes olyan jogirodalmi álláspont is, miszerint a felszámolási tevékenység megszervezésén kívül eső, és ráadásul különleges ismereteket és speciális szakértelmet igénylő teendők ellátásáért felmerült díjak felszámolási költségként felszámíthatók. Végül kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a hitelező alaptalanul kezdeményezte a felszámoló felmentését is, ennek ugyanis nem álltak fenn a jogszabályi feltételei.

A 97. sorszámú végzéssel szemben a C. P.Kft. és az E. Rt. hitelezők éltek fellebbezéssel, és annak megváltoztatásával a felszámoló felmentését és új felszámoló kijelölését, valamint a felszámoló új zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat elkészítésére kötelezését kérték. Fellebbezésük indokolásában arra hivatkoztak, hogy a felszámoló 73.926.591.Ft kiadást tévesen minősített felszámolási költségnek, azt ugyanis helyesen a felszámolói díjból kellett volna fedeznie, a felszámolói díjat meghaladó költségfelszámításra nem volt jogosult. A Cstv. 51.§. (5) bekezdése alapján pedig a törvénytől eljárat felszámolót fel kellett volna menteni.

A Győri Ítéltábla korábban, Fpkf.II.25.057/2005/2. számú végzésével a fellebbezés folytán az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. A határozat indokolása szerint az elsőfokú bíróságnak a kifogás alapján, de egyébként hivatalból is ellenőriznie kell azt, hogy a záróanyagba beállított kiadások az alappal felszámítható felszámolási költségek körébe tartoznak-e, avagy azokat a felszámolónak saját díjából kell fedeznie, és azt meghaladó költségfelszámítást nem végezhet. Olyan záróanyagot ugyanis, amely jogszerűtlen költségfelszámítást tartalmaz, a bíróság nem fogadhat el, ennek alapján a felszámolás befejezéséről, az adós megszüntetéséről, a hitelezők követelésének kielégítéséről megalapozottan nem lehet rendelkezni. Ha a tételes ellenőrzés alapján az állapítható meg, hogy a felszámoló egyes kiadásait alaptalanul állította be a záróanyagba külön felszámolási költségként, a bíróságnak új zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat benyújtását kell elrendelnie. A felszámolás befejezésére és az adós gazdálkodó szervezet megszüntetésére ugyanis mindaddig nem kerülhet sor, amíg a felszámoló a jogszabályoknak megfelelő, átdolgozott záródokumentációt be nem terjeszti. A konkrét esetben viszont az elsőfokú bíróság a C. P. Kft. kifogásában foglaltakat, illetve a záródokumentáció költségfelszámításra vonatkozó részét érdemben nem vizsgálta. Ezért az ítéltábla az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. Előírta, hogy a megismételt eljárás során az egyes, a záróanyagba felszámolási költségként beállított kiadásokat külön-külön meg kell vizsgálni, és tételesen, megfelelően indokolva állást kell foglalni abban, hogy a költségfelszámítás megalapozott volt-e vagy sem.

Az elsőfokú bíróság azonban a megismételt eljárásban a 2. sorszámú – pervezető – végzésében minden további vizsgálódás nélkül kötelezte a felszámolót új zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat 30 napon belül történő előterjesztésére és 73.926.591.Ft jogtalanul felszámított felszámolási költségnek az adós pénztárába való befizetésére.

A felszámoló a felhívás teljesítésétől elzárkózott.

Ezt követően a C. P. Kft. és az E. Rt. hitelezők a Cstv. 51.§. (1) bekezdése alapján – arra hivatkozással, hogy a felszámoló az elsőfokú bíróság 2. számú végzésében foglalt felhívásnak nem tett eleget – kifogást terjesztettek elő, és a felszámolót a 73.926.591.Ft befizetésére és új záródokumentáció előterjesztésére kérték kötelezni. Emellett indítványozták a felszámoló felmentését, és ideiglenes intézkedésként ügygondnok kirendelését is az adós részére a felszámolóval szembeni kártérítési per megindítása végett.

A felszámoló a kifogás elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a jelen eljárásban nincs törvényes lehetőség a hitelezők kifogásában meghatározott tartalmú határozat meghozatalára. Az ideiglenes intézkedés alkalmazásának a nemperes felszámolási eljárásban szintén nincs helye.

Az elsőfokú bíróság azonban 5. számú végzésével a kifogásnak részben helyt adott, és felhívta a felszámolót – 73.926.591.Ft-nak az adós pénztárába történő befizetése és felszámolási vagyonként történő figyelembevétele mellett – új zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat haladéktalan előterjesztésére. Ezt meghaladóan a kifogást elutasította. A határozat indokolása szerint a hitelezők alappal sérelmezték, hogy a felszámoló a 2. sorszámú végzésben foglaltaknak nem tett eleget. Ezért a Cstv. 51.§. (1) és (3) bekezdései alapján a kötelezettsége teljesítését elmulasztó felszámolót a 2. számú végzésben foglaltak haladéktalan teljesítésére, vagyis új záródokumentáció betérjesztésére és a jogtalanul felszámított felszámolási költségnek az adós pénztárába való befizetésére. A felszámoló felmentésének és ideiglenes intézkedésként ügygondnok kirendelésének viszont – az elsőfokú végzésben foglaltak szerint – nem állnak fenn az eljárás jogi előfeltételei.

E végzésnek a kifogást részben teljesítő rendelkezésével szemben a felszámoló élt fellebbezéssel, és annak megváltoztatásával a kifogás teljes egészében történő elutasítását kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az ítéltábla korábbi hatályon kívül helyező végzésében foglalt előírásnak, és a költségfelszámítást tételesen nem ellenőrizte. A tételes ellenőrzés alapján ugyanis megállapítható lett volna, hogy kizárólag jogszerű, és a felszámolási eljárás lebonyolításához szükséges szakértők igénybevétele miatt indokoltan felmerült kiadások felszámolási költségként való felszámítására került sor. Fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a jelen eljárásban a szakértők részére általa már kifizetett felszámolási költségek visszafizetésére abban az esetben sem lehet kötelezni, ha a költségfelszámítás jogszerűtlensége részben vagy egészben mégis megállapítható volna.

A kifogást előterjesztők az elsőfokú végzés fellebbezett részének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az ítéltábla az Fpkf.II.25.057/2005/2.számú végzésével a felszámolási eljárás befejezéséről és az adós megszüntetéséről rendelkező 3.Fpk.11-96-070094/97. számú elsőfokú végzést – a C. P. Kft. záródokumentációval szembeni kifogását elutasító végzésre kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Az elsőfokú bíróságnak ezért a megismételt eljárásban a jelen eljárásra irányadó, a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló, lényegesen az 1993. évi LXXXI. törvénnyel módosított 1991. évi XLIX. törvény (módosított Cstv.) 56.§. (1) bekezdése alapján, az ott meghatározott eljárási rendben (tárgyaláson) a kifogását a hatályon kívül helyező végzésben meghatározott

szempontok szerint (vagyis a felszámoló záróanyag szerinti költségfelszámítását tételesen ellenőrizve) ismételen el kellett volna bírálnia, és ennek eredményéhez képest a kifogás elutasításáról, és – a módosított Cstv. 60.§. (1) bekezdése szerinti külön, fellebbezhető végzésben – a felszámolási eljárás befejezéséről és az adós gazdálkodó szervezet megszüntetéséről, vagy a kifogásnak helyt adva a felszámoló új zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat benyújtására kötelezéséről kellett volna rendelkeznie.

Az elsőfokú bíróság azonban e kötelezettségeinek nem tett eleget, hanem a 2. sorszámú – pervezető – végzésével, mindennemű tételes vizsgálat és tárgyalás kitűzése nélkül kötelezte a felszámolót új záróanyag előterjesztésére és a jogszerűtlenül kifizetett felszámolási költségek visszafizetésére.

Pervezető végzéssel azonban a Cstv. 56.§. (1) bekezdéséből következően a felszámolót új záródokumentáció benyújtására nem lehet kötelezni. Ebből eredően a felszámoló semmilyen jogszabályt nem sértett, semmiféle kötelezettségét nem szegte meg, amikor a jogszabályba ütköző 2. sorszámú felhívásban foglaltakat nem teljesítette.

Jogszabálysértés hiányában pedig a hitelezők által előterjesztett, a 2. sorszámú végzés felhívásai teljesítésének elmaradását sérelmező, a módosított Cstv.51.§. (1) bekezdésére alapított kifogás sem bizonyulhat megalapozottnak. A kifogást ezért az elsőfokú bíróságnak helyesen teljes egészében el kellett volna utasítania (és emellett – a korábban kifejtettek szerint – a C. P. Kft. eredeti, a záródokumentációval kapcsolatban előterjesztett kifogását érdemben el kellett volna bírálnia).

A módosított Cstv.51.§. (1) bekezdése szerinti általános kifogással a záródokumentáció és a vagyonfelosztási javaslat tartalma egyébként sem – semmilyen esetben sem – támadható. A záróanyaggal és a vagyonfelosztási javaslatban foglaltakkal kapcsolatban ugyanis a hitelezők kizárólag a módosított Cstv. 56.§. (1) bekezdésében foglaltak szerint terjeszthetnek elő speciális kifogást; az új záróanyag előterjesztésére kötelezésre a módosított Cstv. 51.§. (1) bekezdése szerinti kifogás alapján nem kerülhet sor. A módosított Cstv. 51.§. (1) bekezdése és 56.§. (1) bekezdése szerinti kifogások eltérő jogintézmények, előterjeszthetőségükre, elbírálásukra teljes mértékben eltérő szabályok vonatkoznak. Az eljárás jelen szakaszában, a felszámoló által előterjesztett záróanyaggal kapcsolatban a módosított Cstv. 51.§ (1) bekezdése szerinti kifogást elő sem lehet terjeszteni.

A hitelezők kifogása tehát nem bizonyult megalapozottnak. Ezért az ítéletábla az elsőfokú végzés fellebbezett részét a módosított Cstv. 6.§. (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.253.§. (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Észlelte viszont az ítéletábla, hogy az elsőfokú bíróság az Fpkf.II.25.057/2005/2. számú – hatályon kívül helyező – végzésben foglaltaknak nem tett eleget, és a C. P. Kft. eredeti kifogását nem bírálta el. A kifogást ezért – a módosított Cstv. 56.§. (1) bekezdése szerinti eljárási rendben – a másodfokú határozatban foglaltak szerint

haladéktalanul el kell bírálni. Ennek során nem mellőzhető az egyes, a záróanyagba felszámolási költségként beállított kiadások tételes ellenőrzése, a felszámolási költségek felszámíthatósága tárgyában ugyanis, amint arra maga az elsőfokú bíróság is rámutatott, jogerős határozat mindeddig nem született. A költségfelszámítás megalapozottsága tárgyában a kifogás alapján hozandó döntést az elsőfokú bíróságnak a Pp.221.§. (1) bekezdése alapján tételesen, költségként külön-külön meg is kell indokolnia.